

Oikeustapauskokoelma

Asia C-38/16

Compass Contract Services Limited
vastaan
Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(First-tier Tribunalin (Tax Chamber) esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Arvonlisävero – Perusteettomasti maksetun arvonlisäveron palauttaminen – Oikeus vähentää arvonlisävero – Yksityiskohtaiset menettelysäännöt – Yhdenvertaisen kohtelun ja verotuksen neutraalisuuden periaatteet – Tehokkuusperiaate – Kansallinen säännöstö, jossa säädetään vanhentumisajasta

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.6.2017

Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Vähennysoikeuden käyttämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Vähentämistä tai palauttamista koskevat vaatimukset — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään oikeuksien käyttämisen määräajan lyhentämisestä — Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, verotuksen neutraalisuuden periaatteen ja tehokkuusperiaatteen noudattaminen — Sen hyväksyttävyyden, että siirtymäkaudet eroavat toisistaan vaatimuksen kohteen mukaan

Verotuksen neutraalisuuden periaate, yhdenvertaisen kohtelun periaate ja tehokkuusperiaate eivät esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään yhtäältä perusteettomasti maksetun arvonlisäveron palauttamista koskevien vaatimusten ja toisaalta ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämistä koskevien vaatimusten vanhentumisajan lyhentämisen yhteydessä erilaisista siirtymäkausista, jolloin kahteen kolmen kuukauden pituiseen tilikauteen liittyviä vaatimuksia koskevat erilaiset vanhentumisajat sen mukaan, koskevatko vaatimukset perusteettomasti maksetun arvonlisäveron palauttamista vai ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämistä.

Perusteettomasti maksetun arvonlisäveron palauttamista koskeva vaatimus liittyy perusteettoman maksun palauttamista koskevaan oikeuteen, jolla pyritään vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan korjaamaan vaikutuksia, joita veron unionin oikeuden vastaisuudesta aiheutuu, poistamalla se taloudellinen rasitus, joka verosta on perusteetta aiheutunut sille toimijalle, joka on lopulta tosiasiallisesti vastannut tästä verosta (ks. vastaavasti tuomio 20.10.2011, Danfoss ja Sauer-Danfoss, C-94/10, EU:C:2011:674, 23 kohta).

Niinpä on huomautettava, että tällaiselle palautuksensaantioikeudelle ominainen seikka, johon se myös perustuu, on se, että verovelvollinen on maksanut veroviranomaisille perusteettomasti ja unionin oikeuden vastaisesti tietyn määrän arvonlisäveroa. Oikeus palautuksensaantiin perustuu nimenomaan maksetun arvonlisäveron perusteettomuuteen, ja sillä varmistetaan kunkin jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteita noudattaen säädetyillä edellytyksillä, että maksamisesta kyseiselle verovelvolliselle aiheutunut taloudellinen rasitus poistetaan.

Toisaalta on mainittava niiden seikkojen määrittämisestä, jotka ovat ominaisia ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämistä koskevalle vaatimukselle, että oikeus perusteettomasti maksetun arvonlisäveron palauttamiseen perustuu julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksensa 59 kohdassa esittämällä ja tämän tuomion 29 ja 30 kohdasta ilmenevällä tavalla unionin yleisiin oikeusperiaatteisiin, kun taas oikeudesta ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen säädetään kuudennen direktiivin 17 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa.

Niinpä on katsottava, että perusteettomasti maksetun arvonlisäveron palauttamista koskevalle oikeudelle ominaisesta seikasta poiketen arvonlisäveron vähentämistä koskeva oikeus, joka on yhteisellä arvonlisäverojärjestelmällä käyttöön otettuun arvonlisäverotukseen olennaisesti kuuluva oikeus, perustuu maksettavan veron olemassaoloon.

Kuten julkisasiamies esittää ratkaisuehdotuksensa 60 kohdassa, tällainen ero kyseessä olevien oikeuksien luonteessa ja tavoitteissa oikeuttaa sen, että kumpaankin näistä oikeuksista voidaan soveltaa omaa oikeudellista järjestelmäänsä, jolla säännellään muun muassa oikeuksien sisältöä että käyttämisedellytyksiä, kuten mainittujen oikeuksien toteuttamiseksi tarkoitettujen vaatimusten vanhentumisaikaa ja erityisesti ajankohtaa, josta lähtien tällaista vanhentumisaikaa aletaan soveltaa.

(ks. 30–32, 36, 38 ja 46 kohta sekä tuomiolauselma)